

Перелік адміністративних правопорушень міститься у Кодексі України про адміністративні правопорушення.

Злочинами є передбачені Кримінальним кодексом України суспільно небезпечні винні діяння (дії чи бездіяльність), вчинені суб'єктами злочину. Перелік злочинів визначено в Особливій частині Кримінального кодексу України.

Із наведеного вище можемо зробити висновок, що правопорушення - це шкідливе, протиправне, винне діяння суб'єкта, яке передбачене чинним законодавством і за нього встановлена відповідальність. Правопорушення, взяті в сукупності на відповідному відрізку часу і конкретному суспільстві, завжди відрізняються значною різноманітністю як за ступенем суспільної шкідливості, так і за психологічними, соціальними і юридичними ознаками.

Література:

1. Малелін М.С. Правопорушення : поняття, причини, відповідальність. - М.: Юридична література, 1985р.
2. Бабій Б.М., Бурчак Ф.Г. Юридичний словник. - 2-ге вид., перер. і доповнене.-К., 1983. - 871с.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X / Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) – 1984. – додаток до № 51. – ст.1122.
4. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III / Відомості Верховної Ради України (ВВР) – 2001. - № 25-26. - ст.131.

УДК 340.5

ЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Студент А.О. Шанюк гр. БП1-12

Наук. Керівник к.н. з держ. управ. Кулак Н.В.

Київський національний університет технологій та дизайну

Передумовою та основою дисципліни є наявність загальновизнаних чи нормативно закріплених правил поведінки, що є базисом. Дисципліна передбачає обов'язок дотримання особою (особами) певних, встановлених у суспільстві правил (норм, вимог) поведінки, встановленого (загальновизнаного) порядку взаємовідносин учасників суспільних відносин, що є її динамікою. Як зазначається у науковій літературі, “дисципліна пов'язана передусім з діяльністю, поведінкою. Вона має за мету узгодження діяльності та вчинків кожної людини з інтересами суспільства, колективу, неухильне виконання обов'язків перед суспільством, колективом[4].

Життєдіяльність демократичного суспільства та держави неможлива без підтримання дисципліни на високому рівні в усіх її проявах.

Дисципліна, як один із чисельних регуляторів діяльність людей, спрямована на підтримання порядку в усіх сферах суспільного життя та державної діяльності, є обов'язковою для усіх членів суспільства, спрямована на забезпечення єдності в досягненні поставлених цілей і виступає необхідною умовою будь-якої спільної діяльності, упорядковує її, у зв'язку з чим служить основою нормального функціонування суспільства та держави.

Термін “державна дисципліна” використовується у низці підзаконних актів, наприклад, у постановах Кабінету Міністрів України “Про стан фінансово-бюджетної дисципліни, заходи щодо посилення боротьби з корупцією та контролю за використанням державного майна і фінансових ресурсів” від 29.11.2006 р. № 1673, “Про стан дотримання органами державної виконавчої влади вимог щодо забезпечення збереження державного і колективного майна” від 7.12.1995 р. № 987, “Про заходи щодо стабілізації споживчого ринку” від 10.09.1998 р. № 1414, “Про заходи щодо проведення моніторингу цін і тарифів на споживчому ринку” від 13.06.2002 р. № 803, “Про заходи щодо поліпшення контрольної-ревізійної роботи в міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади” від 10.07.1998 р. № 1053. У Постанові Кабінету Міністрів України відзначається, що “міністерства, інші центральні органи виконавчої влади не забезпечують належного контролю за дотриманням і зміцненням державної дисципліни (виділено нами - Д.В.), збереженням майна, ощадливим і раціональним використанням товарно-матеріальних цінностей і коштів, за станом їх обліку на підприємствах, в установах і організаціях, що належать до сфери їх управління [4].

Окремими нормативними актами регламентовані такі види державної дисципліни, як: виконавча, фінансова, трудова, військова, службова, транспортна, планова, організаційно штатна та договірна.

Значення державної дисципліни полягає у тому, що вона: по-перше, є необхідною умовою ефективного функціонування суспільства і держави, оскільки знаходить своє відображення у соціальних нормах, особливе місце серед яких займають правові за допомогою яких держава регулює суспільні відносини; по-друге, за її допомогою досягається стан законослухняної поведінки; по-третє, є необхідною умовою утвердження демократичної, правової держави, оскільки спрямовані на забезпечення функціонування громадянського суспільства, активної ролі особи в усіх сферах суспільного життя [4].

Література:

1. Про проведення перевірки стану виконавської дисципліни в департаменті державних цільових програм” від 12.10.2006 р., № 312. 2. Закон України “Про ціни і ціноутворення” від 3.12.1990 р. // ВВР України. –1990. – № 52. – Ст.650.
2. Постанова Кабінету Міністрів України “Про стан фінансово-бюджетної дисципліни, заходи щодо посилення боротьби з корупцією та контролю за використанням державного майна і фінансових ресурсів” від 29.11.2006 р., № 1673.

3. Закон України “Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України” від 24.03.1999 р. // ВВР України. –1999. -№ 22-23. -Ст.197. 5. Кодекс законів про працю України // ВВР УРСР. –1971. –Додаток до № 50. – Ст.375. 6. Закон України “Про державну службу” від 16.12.1993 р. // ВВР України. – 1993. -№ 52. -Ст.490.
4. 17. Синявська О.Ю. Засоби забезпечення службової дисципліни в органах внутрішніх справ України (організаційно-правові питання): Дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. - Харків, 2001. -216 с.
5. «Human rights: theory and practice» Peer-reviewed materials digest (collective monograph) published following the results of the First International educational and scientific forum (Poland, January 23-28, 2017) – London: IASHE, 2017. – 184 p. // Kulak N. Natural rights: methods of protection – pp. 12-15.

УДК 340

ДЕРЖАВНІ ОРГАНІВ ТА ЇХ ОЗНАКИ

Студент А.Р. Фурсач гр. БП-2-16
Наук. керівник асист. кафедри А.П. Головащук
Київський національний університет технологій та дизайну

Питання влади взагалі, й державної, зокрема, з давніх часів були актуальною проблемою усіх країн світу, в тому числі і України. При цьому, як правило, державну владу досліджували, як вид публічної політичної влади, що здійснюється державою та її органами, як різновид соціальної влади тощо. Значно менша увага науковців приділялася питанню її класифікації в залежності від відповідних критеріїв, зокрема, за формою (способами) її організації та функціонування.

Дослідження є актуальним і з точки зору необхідності проведення парламентської, адміністративної, а також судово-правової реформи, поглиблення теоретико-методологічної бази для прийняття відповідних законів та внесення змін до Конституції України.

Держава у особі органів державної влади здійснює організуючу, цілеспрямовану діяльність з розбудови демократичного суспільства, забезпечення пропорційного розвитку економіки України. Органи державної влади здійснюють свої повноваження через структурований механізм, певну організаційну побудову системи органів. Органи, які мають державно-владні повноваження, функціонують з метою впровадження основних напрямків державного розвитку, окреслених у Конституції України. Однією з найважливіших проблем розбудови держави є проблема формування механізму забезпечення дієвості державних інституцій - органів державної влади [1].